

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/87/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6713204890
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6713204890.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s. r. o., IČO: 35 724 803, so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., IČO: 36 613 843, so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, proti odporcom: 1/ Y. Q., nar. XX. XX. XXXX, bytom v B., G. XXX/XXX, občianka SR, 2/ G. Q., nar. XX. XX. XXXX, bytom v B., G. XXX/XXX, občan SR, 3/ N. X., nar. XX. XX. XXXX, bytom v C., F. XXX, občan SR, 4/ B. X., nar. XX. XX. XXXX, bytom vo F., U. 3, občan SR, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcov: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, IČO: 42 176 778, so sídlom v Prešove, Nám. Legionárov 5, zastúpený JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom v Lučenci, J. Kráľa 5/A, o zaplatenie 5 511,46 € s príslušenstvom, o odpore vedľajšieho účastníka zo dňa 20. 08. 2013 proti platobnému rozkazu Okresného súdu Zvolen č. k. 15Ro/75/2013-49 zo dňa 18. 07. 2013, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti rozhodnutiu Okresného súdu Zvolen č. k. 10C/220/2013-118 zo dňa 30. 06. 2015, takto

rozhodol:

Rozhodnutie v časti, v ktorej súd uložil vedľajšiemu účastníkovi povinnosť nahradiť navrhovateľovi trovy konania, pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 26,58 €, na účet právneho zástupcu navrhovateľa TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., IČO: 36 613 843, do 3 dní od právoplatnosti uznesenia, mení tak, že navrhovateľovi náhradu trov konania proti vedľajšiemu účastníkovi nepriznáva.

Vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Prvostupňový súd rozhodnutím rozhodol tak, že odmietol odpor vedľajšieho účastníka na strane odporcov Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, IČO: 42 176 778, so sídlom v Prešove, Nám. Legionárov 5, zo dňa 20. 08. 2013, proti platobnému rozkazu Okresného súdu Zvolen č. k. 15Ro/75/2013-49 zo dňa 18.07.2013, ako podaný oneskorene a neoprávnenou osobou.

O trovách konania rozhodol tak, že vedľajší účastník je povinný nahradiť navrhovateľovi trovy konania, pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 26,58 €, na účet právneho zástupcu navrhovateľa.

Prvostupňový súd odmietol odpor vedľajšieho účastníka na strane odporcov z dôvodu, že tento nie je osobou oprávnenou na podanie odporu. Navyše uviedol, že odpor bol podaný oneskorene.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP. Navrhovateľ si uplatnil náhradu trov v odvolacom konaní, pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia, ktoré vyčíslil v odvolaní zo dňa 28. 01. 2014. O týchto trovách súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP na základe zásady úspechu. Navrhovateľ bol v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešný a vznikol mu preto nárok na náhradu trov konania. Na náhradu týchto trov súd zaviazal vedľajšieho účastníka na strane odporcov, nakoľko navrhovateľ podal odvolanie proti výroku, ktorým ho súd zaviazal na náhradu trov konania vedľajšieho účastníka.

V súlade s § 204 OSP proti rozhodnutiu v časti výroku o náhrade trov konania podal odvolanie vedľajší účastník na strane odporcov. Navrhol rozhodnutie v časti výroku o náhrade trov konania zmeniť tak, že navrhovateľovi voči vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov náhradu trov konania súd neprizná. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania za odvolanie vo výške 20,03 €. Rozhodnutie súdu prvého stupňa je nesprávne, pretože je založené na nesprávnom právnom posúdení veci a nedostatočnom zistení skutkového stavu. Samotný platobný rozkaz založil účinky res iudicata a preto objektívne trovy konania ani nemohli vzniknúť. Vedľajší účastník ani nemohol účinne vystupovať v súdnom konaní, preto nemohol byť zaviazaný k náhrade trov konania (rozhodnutie NS SR 4MCdo 4/2014 zo dňa 25. 03. 2015). Do konania vstúpil na základe splnomocnenia daného mu priamo zákonom. Vedľajší účastník druhej skupiny nemôže byť zaviazaný na zaplatenie uplatneného nároku spoločne a nerozdielne s odporcami, ktorých podporuje a takémuto vedľajšiemu účastníkovi nemôže byť priznané ani právo na spoločné a nerozdielne zaplatenie sumy požadovanej navrhovateľom. Inštitút vedľajšieho účastníka druhej skupiny má vytvárať predovšetkým platformu a priestor pre uplatnenie právnických osôb - neziskových, nekomerčných organizácií v súdnych konaniach pri ochraňovaní verejnoprospešných záujmov a zákonom chránených práv a slobôd. V predmetnej veci pri náležitom zohľadnení charakteru spotrebiteľského konania a praxi navrhovateľa, ktorý zahľucuje súdy tisíckami žalôb, založených na čiastočne resp. úplne neplatných právnych tituloch, by malo byť rozhodnutie o náhrade trov celkom odlišné od toho, ku akému dospel prvostupňový súd. Za danej situácie v predmetnej veci je dôvodné nepriznať žiadnemu z hlavných účastníkov náhradu trov právneho zastúpenia. Navrhovateľ, ktorý je ekonomicky silným a odborne pripraveným podnikateľským subjektom, pôsobiacim v oblasti vymáhania pohľadávok, ktorý zjavne a objektívne nie je nijako odkázaný v obdobných sporoch nechať sa zastupovať advokátom, masovo zneužíva poskytovanie právnych služieb pri podávaní formulárových žalôb a písomných podaní za účelom obohatenia sa na úkor žalovaných, spravidla nemajetných spotrebiteľov, čo odôvodňuje nepriznanie náhrady trov navrhovateľovi aj s poukazom na ust. § 150 ods. 1 OSP.

Navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu navrhol, aby odvolací súd napadnutý výrok o trovách konania potvrdil. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 124,60 € s DPH, t. j. 114,53 € s DPH a režijný paušál vo výške 10,07 € s DPH.

Uviedol, že vedľajší účastník musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Združenie má v radoch členov, ktorí evidentne majú právnické vzdelanie, pričom má možnosť využiť aj určenú podporu ministerstva. Vedľajší účastník má v konaní oprávnenie na všetky procesné úkony ako účastník, a teda súd správne navrhovateľovi priznal náhradu trov konania, vzhľadom na to, že mal navrhovateľ v konaní plný úspech. Vedľajší účastník má rovnaké práva povinnosti ako účastník konania, tzn. je rovnako povinný popri účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupuje, uhradiť úspešnému účastníkovi trovy konania a právneho zastúpenia, ktoré mu vznikli.

V prípade, ak by v konaní mal úspech odporca, od čoho sa odvíja zároveň úspech vedľajšieho účastníka, ktorý do konania vstúpil na strane odporcu, bola by odporcovi a rovnako vedľajšiemu účastníkovi priznaná náhrada trov konania.

Keďže odporca nemal vo veci úspech, je vedľajší účastník spolu so žalovanou stranou v zmysle § 142 ods. 1 OSP povinný nahradiť navrhovateľovi trovy konania.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) vec preskúmal bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a rozhodnutie prvostupňového súdu v časti, v ktorej uložil vedľajšiemu účastníkovi povinnosť nahradiť navrhovateľovi trovy konania, zmenil v súlade s § 220 OSP tak, že navrhovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia voči vedľajšiemu účastníkovi nepriznal.

Prvostupňový súd dňa 18. 07. 2013 vydal vo veci platobný rozkaz č. k. 15Ro/75/2013-49, ktorým zaviazal odporcov na zaplatenie žalovanej sumy vo výške 5 511,46 € s príslušenstvom a zároveň ich zaviazal na zaplatenie trov konania.

Voči platobnému rozkazu podal odpor vedľajší účastník podaním došlým súdu dňa 20. 08. 2013.

Navrhovateľ zobral návrh späť podaním došlým súdu dňa 07. 01. 2014.

Prvostupňový súd rozhodnutím zo dňa 07. 01. 2014 č. k. 10C/220/2013-87 konanie vzhľadom na späťvzatie návrhu zastavil. Navrhovateľa zaviazal zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania, odporcom v 1/ až 4/ rade náhradu trov konania voči navrhovateľovi nepriznal. Na odvolanie navrhovateľa Krajský súd v Banskej Bystrici rozhodnutím zo dňa 22. 04. 2015 č. k. 13Co/522/2014-112 zrušil rozhodnutie súdu prvého stupňa, ktorým súd konanie zastavil a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a to z dôvodu, že prvostupňový súd mal odmietnuť odpor proti platobnému rozkazu, nakoľko ho podala neoprávnená osoba. Navyše uviedol, že odpor bol podaný po uplynutí lehoty na podanie odporu. Keďže okresný súd napriek tejto skutočnosti, na základe späťvzatia návrhu na začatie konania, konanie podľa § 96 ods. 1 OSP zastavil, ide o takú vadu konania, na ktorú musí odvolací súd v zmysle ust. § 212 ods. 3 OSP prihladiť a rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušil a vrátil vec okresnému súdu na ďalšie konanie z dôvodu, že je nevyhnutné, aby sa okresný súd vysporiadal so skutočnosťou, že odpor proti platobnému rozkazu nebol podaný oprávnenou osobou a po uplynutí zákonnej lehoty.

Následne prvostupňový súd rozhodnutím č. k. 10C/220/2013-118 zo dňa 30. 07. 2015 rozhodol tak, že odmietol odpor vedľajšieho účastníka na strane odporcov a uložil vedľajšiemu účastníkovi povinnosť nahradiť navrhovateľovi trovy konania.

Z ust. § 93 ods. 4 OSP vyplýva, že v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Rozhodnutím, ktoré napadol odvolaním vedľajší účastník súd odmietol odpor vedľajšieho účastníka na strane odporcov, zároveň uložil vedľajšiemu účastníkovi povinnosť nahradiť navrhovateľovi trovy konania. V danom prípade v predmetnom rozhodnutí nebolo rozhodnuté o povinnosti odporcov nahradiť trovy konania navrhovateľovi, odporcom nevznikla povinnosť na náhradu trov konania voči navrhovateľovi, a teda takáto povinnosť keďže vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako hlavný účastník, nevznikla povinnosť ani vedľajšiemu účastníkovi.

Odvolací súd preto zmenil rozhodnutie prvostupňového súdu v napadnutej časti tak, že navrhovateľovi náhradu trov proti vedľajšiemu účastníkovi nepriznal.

Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ust. § 224 ods. 1, v spojení s § 142 ods. 1 OSP a § 92 ods. 4 OSP, z ktorého vyplýva, že v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako hlavný účastník, a teda keďže hlavnému účastníkovi (odporcom) nevznikol nárok na náhradu trov konania, takýto nárok nevznikol ani vedľajšiemu účastníkovi, preto odvolací súd rozhodol o náhrade trov odvolacieho konania tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.